

PROTOKÓŁ

**ze zdalnego 06 posiedzenia Rady Naukowej Wydziału Informatyki i Telekomunikacji
w dniu 06.05.2020 r.**

W dniu 06.05.2020 r. na Wydziale Informatyki i Telekomunikacji o godz. 10:00 rozpoczęło się szóste (zdalne) posiedzenie Rady Naukowej.

W posiedzeniu uczestniczyli:

dr inż. Jerzy R. Jaworowski - Dziekan Wydziału Informatyki i Telekomunikacji

dr hab. Jacek Leśkow, prof. PK – Katedra Teleinformatyki

dr hab. inż. Michał Bereta, prof. PK - Katedra Informatyki

prof. dr hab. Stanisław Drożdż - Katedra Informatyki

dr hab. inż. Sergiy Fialko, prof. PK - Katedra Informatyki

prof. dr hab. inż. Waldemar Rachowicz - Katedra Informatyki

dr hab. inż. Marek Stanuszek, prof. PK - Katedra Informatyki

dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK – Katedra Teleinformatyki.

oraz gościnnie:

dr inż. Paweł Jarosz – Katedra Informatyki

Zebraniu przewodniczył Dziekan dr inż. Jerzy R. Jaworowski. Dziekan powitał zgromadzonych oraz przedstawił porządek obrad:

1. Przyjęcie porządku obrad.
2. Przyjęcie protokołu z 04 posiedzenia Rady Naukowej w dniu 19.02.2020 r.
3. Przyjęcie protokołu z 05 posiedzenia Rady Naukowej w dniu 15.04.2020 r.
4. Dyskusja na temat raportu dotyczącego ewaluacji sporządzonego przez firmę Index Copernicus.
5. Dyskusja zasad awansu pracowników badawczych i dydaktycznych.

1. Przyjęcie porządku obrad.

Dziekan poddał pod głosowanie porządek obrad.

Uprawnionych do głosowania członków Rady Naukowej IiT było 7. W głosowaniu udział wzięło 7 członków Rady Wydziału WIiT. Wynik głosowania jest następujący:

7 głosów Tak, **0** głosów Nie, **0** głosów wstrzymujących się.

Członkowie posiedzenia jednomyślnie przyjęli porządek obrad 06 Rady Naukowej WIiT.

2. Przyjęcie protokołu z 04 posiedzenia Rady Naukowej w dniu 19.02.2020 r.

Dziekan poinformował, że protokół z 04 posiedzenia Rady Naukowej został umieszczony na stronie głównej Wydziału. Nie zgłoszono żadnych poprawek do tego protokołu zatem Dziekan poddał go pod głosowanie.

Uprawnionych do głosowania członków Rady Naukowej WLiT było 7. W głosowaniu udział wzięło 7 członków Rady Naukowej WLiT. Wynik głosowania jest następujący:

7 głosów Tak, 0 głosów Nie, 0 głosów wstrzymujących się.

Członkowie posiedzenia jednomyślnie przyjęli protokół z 04 Rady Naukowej WLiT

3. Przyjęcie protokołu z 05 posiedzenia Rady Naukowej w dniu 15.04.2020 r.

Dziekan poinformował, że protokół z 05 posiedzenia Rady Naukowej został umieszczony na stronie głównej Wydziału. Nie zgłoszono żadnych poprawek do tego protokołu zatem Dziekan poddał go pod głosowanie.

Uprawnionych do głosowania członków Rady Naukowej WLiT było 7. W głosowaniu udział wzięło 7 członków Rady Naukowej WLiT. Wynik głosowania jest następujący:

7 głosów Tak, 0 głosów Nie, 0 głosów wstrzymujących się.

Członkowie posiedzenia jednomyślnie przyjęli protokół z 05 Rady Naukowej WLiT

4. Dyskusja na temat raportu dotyczącego ewaluacji sporządzonego przez firmę Index Copernicus.

Dziekan przypomniał, że dzisiejsze posiedzenie miało być poświęcone jedynie wypracowaniu zasad awansowania na stanowisko *profesora uczelni* obowiązujących w ramach dyscypliny *informatyka techniczna i telekomunikacja*. Głównie dotyczy to grupy pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych, tam gdzie zasadniczym elementem branym pod uwagę jest działalność badawcza. Jednak w międzyczasie w poniedziałek 04.05.br., podczas zdalnego spotkania roboczego władz uczelni, pojawiła się sprawa, którą Dziekan chciałby na dzisiejszym posiedzeniu przedyskutować. Uczelnia podpisała porozumienie z firmą Index Copernicus, która była odpowiedzialna m.in. za pierwszą obsługę ewaluacji, jeszcze podczas obowiązywania poprzedniej ustawy. Index Copernicus dysponując technikami pozyskiwania danych oferuje usługi, które prognozują szansę poszczególnych dyscyplin/uczelni w ewaluacji. Opiera się na danych, w przekonaniu Dziekana pobieranych z systemu POLON oraz z systemu bibliotecznego. W oparciu o uzyskane dane stworzony został taki raport dla Politechniki Krakowskiej, który został upubliczniony przez Prorektora ds. Nauki prof. dr hab. inż. Tadeusza Tatarę. W dniu 04.05.br. Dziekan otrzymał od niego wyciąg z tego raportu dotyczący naszej dyscypliny *informatyka techniczna i telekomunikacja*.

Dziekan przedstawił globalny obraz uczelni pokazany w tym raporcie: 3 dyscypliny uzyskały kategorię C, 2 dyscypliny kategorię B+ i 3 dyscypliny kategorię B. Dziekan dostarczył raport dotyczący naszej dyscypliny w trybie pilnym kierownikowi Katedry Teleinformatyki dr hab. inż. Pawłowi Pławiakowi, prof. PK, aby porównał to z naszym monitorowaniem, czyli tym systemem, którego używamy od kilku miesięcy do kontrolowania ilości publikacji, punktów i slotów. Raport firmy Index Copernicus został przygotowany według metodologii co do której Dziekan ma zasadnicze wątpliwości (wiarygodność dużej większości tych danych jest podważalna). W opinii Dziekana 10-15 % danych dotyczących pracowników jest obarczonych większym albo mniejszym błędem, m.in. dane dotyczące okresu zatrudnienia, ilości slotów pracowników, czy dane dotyczące tych pracowników, którzy zostali uwzględnieni w raporcie, choć już nie pracują na PK albo takich, którzy pracują, a nie zostali uwzględnieni. Dziekan zgłaszał ten problem już przy poprzednim takim raporcie do Działu Badań Naukowych ale nadal nie uzyskał odpowiedzi, czy błędy w raporcie są z naszej winy (nie poprawne dane umieszczone przez nas w POLONIE) czy może zawiniła rzetelność ze strony firmy przygotowującej ten raport. W opinii Dziekana przez to wiarygodność tego raportu jest mocno ograniczona, a władze uczelni niestety przywiązują do tego raportu zbyt dużą wagę. Następnie Dziekan zwrócił się z prośbą do dr hab. inż. Pawła Pławiaka, prof. PK o jego uwagi czy refleksje bowiem miał on okazję z tym raportem się zapoznać. Pan Kierownik Katedry Teleinformatyki zdalnie udostępnił wszystkim dokument PDF z raportem Index Copernicus, a następnie w kilku słowach przedstawił swoje wnioski na jego temat.

1. Raport jest wykonany w innej formie niż nasz, więc trudno momentami się do niego odnieść,
2. Liczba punktów za publikację mniej więcej jest porównywalna do tego w naszym raporcie, tylko w raporcie firmy Index Copernicus jest ogólna suma slotów jakie dany pracownik wypracował, nie są wydzielone dla pierwszego okresu 3 sloty, które maksymalnie mogą przysługiwać każdemu pracownikowi (gdybyśmy chcieli porównać te dwa raporty w stosunku 1:1 z naszym raportem, to nasz musiałby zostać mocno zmodyfikowany),
3. Występuje duża ilość istotnych błędów, które z pewnością trzeba będzie poprawić np. dr Agnieszka Krok Jakóbk ma wykazane w tym raporcie 0 punktów, a ma ich przecież dużo, to samo jest również w przypadku dr hab. inż. Lesława Bieniasza, prof. PK,
4. Brak w raporcie niektórych pracowników np. dr hab. inż. Jacka Leśkowa, prof. PK.

Kierownik Katedry Teleinformatyki powiedział, że przede wszystkim musimy zweryfikować po czyjej stronie leży wina w błędnych danych zamieszczonych w raporcie. Dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK zaproponował, że należy w pierwszej kolejności (do końca tygodnia) szczegółowo przejrzeć ten raport i wypunktować błędy, które następnie zostaną zgłoszone do Prorektora ds. Nauki. Pan Kierownik również zwrócił uwagę, iż musimy popracować nad

działalnością naukową, aby nie uzyskać kategorii C – mamy na szczęście na to jeszcze czas, bowiem ewaluacja została przesunięta na rok 2022.

Dziekan powiedział, że najistotniejsze jest uzyskanie informacji nie tylko kto się pomylił, ale również w jaki sposób firma Index Copernicus uzyskała dane do stworzenia tego raportu. O głos poprosił Prorektor dr hab. inż. Marek Stanuszek, prof. PK, który powiedział, że jego zdaniem w ogóle nie ma się nad czym rozwodzić i szkoda na to czasu bowiem widać, że raport został sporządzony przez automat.. Prorektor powiedział, że zdając sobie sprawę z faktu, że firma, która wykonała ten raport zrobiła go tylko dla pieniędzy, nie powinniśmy przejmować się zaprezentowanymi wynikami i zagrożeniem, że grozi nam kategoria C. W opinii Prorektora ważniejsza jest nasza świadomość, która jest odniesiona do rzeczywistych publikacji i rzeczywistej działalności. Dr hab. inż. Marek Stanuszek, prof. PK powiedział, że powinniśmy to potraktować jedynie jako sygnał, żeby dobrze wykorzystać te 1,5 roku na poprawę naszych wyników w działalności naukowej. O głos poprosił również prof. dr hab. inż. Waldemar Rachowicz, który zapytał czy istnieje możliwość formalnego wystąpienia z zapytaniem do firmy Index Copernicus na temat metody i źródła pozyskiwania danych do sporządzenia raportu. Dziekan przypomniał, że już przy poprzednim raporcie zwracał się do Prorektora ds. Nauki z takim zapytaniem, ale do tej pory nie uzyskał odpowiedzi. Jednak nie widzi, żadnego problemu, aby zwrócić się oficjalnym pismem do prof. dr hab. inż. Tadeusza Tatary w tej sprawie. Aby jednak wystąpić z takim pismem, Dziekan zwrócił się z prośbą do dr hab. inż. Pawła Pławiaka, prof. PK o przygotowanie kilku udokumentowanych przykładów osób, przy których są popełnione ewidentne błędy w raporcie. Dziekan zobowiązał się zweryfikować czy faktycznie i w jakim zakresie mamy wpływ na modyfikowanie pewnych danych i czy nie udałoby się nam tych uprawnień rozszerzyć. Dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK zobowiązał się zweryfikować dane w raporcie a następnie przesłać je do Dziekana, aby z WliT wypłynęło oficjalne pismo do Działu Badań Naukowych. O głos w dyskusji poprosił dr hab. inż. Jacek Leśkow, prof. PK, który zgodził się ze zdaniem Prorektora ds. Studenckich, że nie powinniśmy przywiązywać zbyt dużej wagi do raportu, w którym dane są nie rzetelne i zawierają wręcz przekłamania. Z drugiej zaś strony Pan Profesor zauważył, że znając zbiurokratyzowane mechanizmy zarządzania nauką polską w ostatnich dwóch latach podejrzewa, że tego typu „raportów” możemy spodziewać się więcej. Pan Profesor powiedział, że na poziomie Wydziału powinniśmy mieć na bieżąco gotowy obraz (stale aktualizowany) naszej działalności naukowej, zgodny z kryteriami, którymi jesteśmy ewaluowani. Powinniśmy przygotować się do tego, że dysponujemy aktualizowanym np. co miesiąc raportem z bieżącej działalności naukowej na Wydziale. O głos poprosił dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK, który w podsumowaniu dyskusji zaproponował, aby Rada Naukowa przemyślała jakie kroki można podjąć na Wydziale, aby

poprawić wyniki w ciągu 1,5 roku do momentu ewaluacji (można będzie to przedyskutować na kolejnym posiedzeniu Kolegium Wydziału). Na koniec dyskusji Dziekan poinformował, że w kategorii C, obok naszej dyscypliny w tym raporcie, znalazła się również *Automatyka* (WIEiK) i *Architektura* (WA). Jeżeli zaś chodzi o liczbę pracowników z kategorią C, to nie wypadamy najgorzej w stosunku do innych wydziałów na PK. Na koniec Prorektor ds. Studenckich dr hab. inż. Marek Stanuszek, prof. PK zwrócił się do Dziekana z prośbą o przesłanie omawianego dziś raportu na adresy mailowe członków Rady Naukowej.

5. Dyskusja zasad awansu pracowników badawczych i dydaktycznych.

Dziekan przypomniał, że na ostatnim posiedzeniu Rady Naukowej rozpoczęliśmy dyskusję na temat zasad awansowania pracowników badawczo-dydaktycznych na stanowisko *profesora uczelni*. Następnie serdecznie podziękował Panom: dr hab. inż. Jackowi Leśkowowi, prof. PK, dr hab. inż. Pawłowi Pławiakowi, prof. PK oraz dr hab. inż. Michałowi Berecie, prof. PK za przesłanie swoich uwag drogą mailową w tym temacie. Jako pierwszy o głos poprosił prof. dr hab. Stanisław Drożdż, który powiedział, że nie rozumie dlaczego tak długo o tym dyskutujemy. W opinii Pana Profesora pracownik, który ma habilitację i spełnia kryteria statutowe, które są wymagane na stanowisku *profesora uczelni*, po prostu się nim staje. Z opinią Pana Profesora zgodził się również dr hab. inż. Jacek Leśkow, prof. PK, który zasugerował, aby dzisiejsze posiedzenie zakończyło się już ewentualnie przygotowaniem stosownej uchwały. Według Pana Profesora powinniśmy zająć się raczej dyskusją nad stymulowaniem pracy badawczej w zespołach na naszym Wydziale. Następnie o głos poprosił dr hab. inż. Michał Bereta, prof. PK, który powiedział, że w zasadzie nie musimy tworzyć dodatkowych wymagań, bowiem w Statucie PK jest zapisane, że w zasadach konkursu na *profesora uczelni*, RN może doprecyzować dodatkowe wymagania czy kryteria dla kandydata. W konkretnych przypadkach w przyszłości daje nam to pole do zdefiniowania pewnych wymagań dodatkowych, natomiast w przypadku naszej kadry taki awans, w opinii Pana Profesora, powinien być z automatu po uzyskaniu habilitacji. Pan dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK powiedział, że powinniśmy się zastanowić czy będziemy brać pod uwagę tylko warunki wskazane w Statucie PK. Natomiast jeżeli chodzi o dodatkowe warunki, to pojawiły się propozycje, które możemy przyjąć lub możemy jednak nic nie zmieniać i awansować pracowników automatycznie po habilitacji. Następnie o głos poprosił dr hab. inż. Jacek Leśkow, prof. PK, który powiedział, że uświadomił sobie, iż chyba zbyt mały nacisk kładziemy na awansowanie na stanowisko *profesora dydaktycznego*. Jeśli mamy mieć jakiegokolwiek dodatkowe ścieżki awansu poza standardowymi z Statutu PK, to może nad tym powinniśmy się zastanowić. Pan Profesor podkreślił, że bardzo potrzeba w naszej dziedzinie dobrych dydaktyków a braki kadrowe na uczelniach w Polsce są

ogromne. Następnie głos zabrał Dziekan, który powiedział, że pracownik wraz z uzyskaniem habilitacji powinien być zobligowany do stworzenia grupy badawczej, opieki i pomocy w rozwoju kadry naukowej, prowadzenia młodszych pracowników do doktoratu, aktywizacji na tym polu. Dziekan zwrócił uwagę, że w tej chwili nie dysponujemy żadnymi mechanizmami do tego typu działań. Z drugiej strony gdy popatrzymy na awans asystenta na adiunkta po uzyskaniu doktoratu, nie wiąże się to z dodatkowymi wymaganiami i tutaj Dziekan sprzeciwia się wprowadzaniu jakiś dodatkowych uwarunkowań. Natomiast jeżeli ten sam automatyczny mechanizm będziemy stosować przy awansowaniu doktora habilitowanego na profesora uczelni, to tracimy narzędzie, które mobilizuje pracownika, który uzyskał samodzielność, poprzez habilitację, do opiekowania się młodszymi pracownikami. Jest to awans automatyczny dający poprawę statusu materialnego (podwyżka wynagrodzenia), ale nie nakładający żadnych dodatkowych obowiązków. Z punktu widzenia Dziekana, jako przełożonego, nie ma on żadnego narzędzia, które pozwalałoby mu wpływać na efektywność pracy takiego pracownika naukowego, aktywizację w zakresie kształcenia i rozwoju kadry. Awansując na stanowisko *profesora uczelni* pod rządami starego Statutu PK i starej ustawy pracownik miał 5 lat na promocję doktora, jeżeli zaś nie prowadził działalności związanej z rozwojem kadry, to tracił status *profesora uczelni* w sposób naturalny. W tej chwili nie mamy tego mechanizmu, a ocena indywidualna pracownika nie jest żadnym narzędziem (sztuczny mechanizm dający wyniki końcowe w dużej mierze zależące od katedry czyli zespołu w jakiej była prowadzona ocena). Na ten element Dziekan zwracał już uwagę na poprzednim posiedzeniu Rady Naukowej. Z opinią Dziekana zgodził się dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK, który powiedział, że w naszym interesie, z punktu widzenia Wydziału, budowanie zespołu i pomoc młodym ludziom jest kluczowe, bo tylko dzięki temu możemy tę kadrę rozwijać. W opinii Pana Profesora budowanie zespołu jest w tej chwili najbardziej istotne, w drugiej kolejności ważne są publikacje i granty, stąd też Pan Profesor zasugerował, że nad tym jednym warunkiem moglibyśmy się zastanowić. Następnie w dyskusji zabrał głos prof. dr hab. inż. Waldemar Rachowicz, który powiedział, że w czasie gdy zrobił habilitację, wraz z dr hab. Krzysztofem Banasiem, bardzo chcieli znaleźć doktoranta, a nie było to możliwe (nie było mechanizmów umożliwiających zatrudnienie ludzi, którzy by z nimi pracowali). Pan Profesor był zmuszony szukać doktoranta na innej uczelni, a dzisiaj jest odwrotna sytuacja, bo jest nadmiar ludzi młodych, którymi nie ma się kto opiekować. Dziekan potwierdził, że dokładnie tak teraz wygląda sytuacja, on sam na Wydziale ma grupę młodych ludzi, którzy od dłuższego czasu nie są w stanie znaleźć promotora/ mentora, który by się nimi zaopiekował. O głos poprosił Prorektor ds. Studenckich dr hab. inż. Marek Stanuszek, prof. PK, który nie uważa za dobry zwyczaj obarczanie samodzielnych pracowników obowiązkiem szukania doktorantów. To do czego powinniśmy być zobowiązani, jako samodzielni pracownicy, to stworzenie warunków do rozwijania

działalności naukowej (m.in. spotkania naukowe zespołów, na których młodzi mogą poznać tematykę badań, która może ich zainteresować). W opinii Prorektora ds. Studenckich powinna się zmienić polityka nacisku na młodych pracowników, którzy chcą zrobić doktorat, to oni sami powinni znaleźć tematykę, która może ich zainteresować. Kończąc studia doktoranckie są w pewnym sensie „tabula rasa”, gotowi do rozpoczęcia działalności naukowej i do nas powinien przede wszystkim należeć obowiązek organizacji takich spotkań naukowych. Dziekan przyznał rację Panu Prorektorowi i powiedział, że jemu przede wszystkim chodziło o stwarzanie młodym warunków i możliwości dołączenia do zespołu naukowego (nawet dwuosobowego). Dziekan podkreślił, że powinniśmy zadbać o to aby Ci młodzi ludzie nie byli pozostawiani sami sobie (a znane są takie przypadki na Wydziale). Następnie o głos poprosił dr hab. inż. Sergiy Fialko, prof. PK, który zgodził się z opinią prof. dr hab. inż. Waldemara Rachowicza oraz z dr hab. inż. Marka Stanuszka, prof. PK i powiedział, że wywieranie nacisku na osoby po doktoracie nic dobrego nie przyniesie. Pan Profesor zwrócił uwagę, iż wielu młodych ludzi poszukuje dzisiaj swojej drogi, która nie jest związana z pracą naukową, z wielu przyczyn, które nie są od nas zależne. Dr hab. inż. Sergiy Fialko, prof. PK również jest przeciwny wywieraniu nacisku na pracowników samodzielnych. Głos zabrał Dziekan, który powiedział, że jest przeciwny zatrudniania na drodze konkursu pracowników na stanowiska asystenta (chyba, że kandydat jest bardzo dobry lub stoi za nim silny promotor), natomiast adiunktów możemy zatrudniać bez jakichkolwiek problemów. Polityka ta jest prowadzona w tej chwili na Wydziale dlatego, żeby realnym stał się mechanizm wczesnej selekcji – po dwóch latach zatrudnienia asystenta, Dziekan będzie oczekiwał od jego opiekuna naukowego opinii czy należy kontynuować z nim współpracę czy nie (na Wydziale są pracownicy, którzy już dawno powinni zrobić doktorat). Głos ponownie zabrał dr hab. inż. Sergiy Fialko, prof. PK, który powiedział, że istnieją różne sposoby oceny działalności naukowej. Następnie o głos poprosił dr inż. Paweł Jarosz, który powiedział, że branża w której pracujemy jest trudna naukowo w tym sensie, że nie mamy póki co Szkoły Doktorskiej w *informatyce*, więc nie mamy mechanizmu rekrutowania młodych ludzi, którzy chcą zrobić doktorat. Drugim mechanizmem do ściągnięcia młodych ludzi do nas jest oferta pracy na naszym Wydziale na stanowisku *asystenta*, ale warunki finansowe jakie możemy im zaproponować, w tej branży, są wręcz śmieszne. W opinii Pana Doktora trudno jest zatem wkładać w mechanizmy awansu dla doktorów habilitowanych element, który jest tak naprawdę bardzo trudny rynkowo. Bardzo trudno jest nam ściągnąć do pracy na Wydziale asystentów, bowiem oni na rynku pracy zarabiają często 3 razy więcej niż mogą na uczelni. W tym momencie Pan Doktor złożył podziękowanie na ręce dr hab. inż. Pawła Pławiaka, prof. PK, któremu udało się zachęcić do pracy na naszym Wydziale 3 asystentów. Dr inż. Paweł Jarosz powiedział, że jeżeli chodzi o asystentów w Katedrze

Teleinformatyki, którzy pozostają bez opieki mentora, to jest skutek tego, że działamy w dwóch różnych katedrach. Pan Doktor powiedział, że nie zna przypadku młodego pracownika z Katedry Teleinformatyki, który zgłosiłby się z chęcią współpracy do któregoś profesora w Katedrze Informatyki. Następnie o głos poprosił dr hab. inż. Michał Bereta, prof. PK, który zgodził się ze swoim przedmówcą i powiedział, że już po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego uczestniczył w obronach prac dyplomowych z bardzo zdolnych studentów, którym osobiście proponował współpracę w celu dalszego rozwoju naukowego, jednak żadna z tych osób nie była zainteresowana. W opinii Pana Profesora jest to kwestia finansów, ponieważ młody zdolny człowiek ma zapewnioną już na starcie bardzo dobrą pracę. Pozostaje też otwarte pytanie czy to samodzielny pracownik powinien szukać młodych zdolnych, których może wziąć pod skrzydła, czy to jednak powinno być w gestii młodych. Powinno się z pewnością krytykować tych pracowników samodzielnych, którzy unikają współpracy i opieki nad młodymi asystentami. Pan Profesor również potwierdził, że uzyskiwanie młodych, chętnych do pracy osób nie jest obecnie łatwe w praktyce. O głos poprosił ponownie dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK, który powiedział, że teraz jeden aspekt może działać na naszą korzyść, a mianowicie fakt, że coraz więcej firm działających w informatyce, oczekuje od pracowników doktoratu w informatyce. Pan Profesor przyznał, że zachęcenie młodych osób do pracy na uczelni jest ogromnie trudne, on sam prowadził ok 9 miesięczne rozmowy osobiste i mailowe w tym temacie, które a/i nie do końca był pewien, że zakończą się sukcesem. Dr hab. inż. Paweł Pławiak, prof. PK powiedział również, że samodzielny pracownik nie powinien „biegać” za młodymi ludźmi w celu podjęcia współpracy, ale to oni powinni sami zgłaszać się do odpowiedniego samodzielnego pracownika. Pan Profesor powiedział również, że w tej chwili nie chodzi o ocenianie osób na stanowiskach profesora uczelni lub wyżej, z budowania zespołu tylko chodzi o to, aby od teraz wprowadzić jakieś mechanizmy, które by zachęcały do współpracy. Następnie o głos poprosił dr hab. inż. Jacek Leśkow, prof. PK, który powiedział, że teraz jest dobry czas na przemyślenie sposobu rekrutacji pracowników w grupie osób bez doktoratu. W opinii Pana Profesora dawanie 8 letniego czasu na zrobienie doktoratu przez asystenta to za długi czas, po drugie powinniśmy bardzo uelastyczyć nasze podejście do pracy poza PK. Doktorat w szczególności w obszarze data science ma bardzo wymierną wartość rynkową, dlatego nie powinniśmy oczekiwać od młodych, że będą chcieli dokonać „samospalenia na ołtarzu nauki” ale, że będą chcieli zdobyć kwalifikacje podnoszącej ich własną wartość rynkową. Pan Profesor powiedział, że może warto by było zastanowić się nad propozycją współpracy dla zdolnych magistrantów z naszego Wydziału lub osób z zewnątrz i pomoc w uzyskaniu stopnia doktora (proponując np. za prowadzenie 100 godzin zajęć w roku wynagrodzenie np. 2 000 zł miesięcznie) maksymalnie w 4 lata (z warunkiem wydania co najmniej 2 publikacji i otwarcia przewodu doktorskiego). Jeżeli osoba ta nie wywiąże się z tego

rodzaju umowy to się z nią żegnamy. W ten sposób moglibyśmy dość szybko odświeżyć naszą kadre i wypromować na wyższe stanowiska osoby z uzyskanym doktoratem. Pan Profesor powiedział również, że pracownicy samodzielni powinni choć raz w semestrze zorganizować spotkanie dla młodych ludzi, na którym zaprezentowaliby swoją tematykę badań i zachęcili do współpracy naukowej.

Na zakończenie tej dyskusji Dziekan powiedział, że z punktu widzenia organizacyjno-finansowego nie opłaca nam się zatrudniać magistrów bowiem w obecnej sytuacji Wydziału potrzebujemy osoby z doktoratem i wyżej.

Następnie Dziekan zaproponował aby spotkania Rady Naukowej i Kolegium Wydziału odbywały się na jednym wspólnym posiedzeniu (tak jak np. na Wydziale Mechanicznym), bowiem część spraw/decyzji jest dublowana. Dziekan zwrócił się do członków posiedzenia o wyrażenie zgody na taką propozycję. Pomysł uzyskał aprobatę członków posiedzenia, którzy poparli wniosek Dziekana. W takim razie kolejne pierwsze wspólne posiedzenie odbędzie się 20.05.2020 r. na które Dziekan już dziś serdecznie zaprasza.

Na koniec posiedzenia Dziekan zwrócił się do zebranych, aby przeprowadzili konsultacje w swoich Katedrach, w celu wybrania kandydatów na senatorów w najbliższych wyborach.